

նաև հայ գաղթականները ենթարկուած էին ինչպէս Շաքուայ շրջանում՝ նոյնպէս և աւելի հիւսիս լեռներում մահմեդական մոլլաների հալածանքին. աւանդութեան բասարանով քարացել են, այսինքն՝ կոտորուել ջնջուել են հայերը, եթէ իսլամութեան հակառակելով յամառել են իրենց կրօնի մէջ և առիթն են հանդիսացել այն բնորոշիչ լեզենդայի, որը յիշեցինք վերեւում և որի նիւթը հէնց Դ. գարից է ծայր տանում Աղուանից առաջին հայ միսիսնարի՝ ս. Գրիգորիսի նահատակութեամբ։ Այդ բոլորը մատնաւանդ իմանալուց յետոյ աւելի հետաքրքիր է դառնում այն հարցը, թէ ինչ հրաշքով իսլամից զերծ են կարողացել միալ միայն Հակուեցիք՝ յանձին Արմաւրի Հաքուճ-Հարլցոց, և միւս տոհմերը, որոնք՝ խոստովանենք սակայն, ոչնչով չեն տարբերում կարարդայի չերքեզներից, — ոչ միայն արտաքին դիմագծերով, հագուստով, կերակրով, և ժողովրդական երգերով, այլ մինչև անդամ հոգով և ունակութեան տեսակով ու չափով։ Այն, հետաքրքիր է այդ հարցը և հունձք բազումք են, այլ դժբաղդաբար՝ մշակք սակաւք։

Դր. Տեր Պոկոսեան։

ՎԵՐԻՆ ԱԳՈՒԼԻՍԻ ԵՒ ՇՐՋԱԿԱՑԲԻ

Հայերէն ձեռագրերը

(Համառօտ Ակադամիային եւ յիշատակարաններ)

Շարունակութիւն *)

թ. 34. **)

Բ Ա. Ռ Ա. Ռ Ա. Ն.

(Թղթ. նօսր. քւկ. գրչ. Ռ. Ճ. Խե.)

393^ր. Յիշատակարան. գրոյս:

Փառք ամենասր երրորդութեան եղական և միաժամանակ հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ, որ ետ կարողութիւն, նուաստ և փանաքի անձինս ոհանէսի: ամենից նուաստ պաշտօնէի: կարգաւ աւագ սարկաւագի: և որ զդարուի ու ուսեալ եմ առ ոտաւ տը պողոս զափանեցի. որ և ի զիւզն տանձավերու. ած ողորմի զիմ տը բն հոգու: որ ի վաղեմից ժամնակ' ցանկացող եղէ. յայսմ,

*) Տես Արարատ, 1914, դեկտեմբեր:

**) Նախընթաց ծեսապրի համարը «Արարատ»ի յունուարի Նում սխալմամբ տպուած է 54 փոխ. 55-ի:

բառի գրքի. վ՝ ստարակուսանաց. դժվարիմ^շ բանի: զոր և զրեալ գաղափարեցի, անշնորհ ձեռամբ իմօվ նուրբ և խոշոր. և արուեստ. մելանաւ. վ՝ տոչորման սիրալի սիրոյս. որ վ՝ ծրման գրոյս, յիշատակ. ինձ ոհանին և ծնողացն իմոց, և որք վայելեն դկնի իմ: Եւ արդ զըծագրեցի զսայ, ընդ հովանեաւ հոյակապ, և մեծավայելու Աթոռոյս. Սրբոյն թովմայի. առաքելոյն, ի ժամանակս թագաւորութե՛ պարսից. շահ սուլթան հուսէնին, և յառաջնորդութե՛նահանգիս. զողթան գաւառիս. Տ՝ յոհաննու բազմաշխատ վարդապետի, որ նորոգեաց զմ՝ աթոռոյս եկեղեցին, հանդերձ զանկակատնօք. և այլ կիսակատարն պ՛րսպիս. զորոյ զվարձքն, տ՝ րն տ՝ ընց հատուցէ: Եւ արդ զրաւ եղեւ յայսմ գրգիս. ի թվականութեանս արամեան. ո՞՞՞ ե՞՞՞ թվին, և նոյենքերի, ի՞զին. ի փառս և ի պատիւ. ամէնա՞հնեալ ո՞՞ կուսին. մարիամու. Ա՞ծածնին. բարեխօսեայ ա՞մ հաւատացելոցն:

Եան, Զեւազիր Բառարանիս մէջ կան բառեր, որ պակասում են ապադիր բառարաններու մէ:

Մ. 4.

Թ. 35.

1. ԲԱՌԱՐԱՆ Ա. ԳՐՈՅ.
2. ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ Սիմէռն վ.ի Զուղայեցւոյ.
3. «ԳՈՒՄԱՐՈՒՄԸ ՅՈՒՆԱԴԻՄԻ ԻՐՈՂՈՒԹԵԱՆՑ, ՍԱՀՄԱՆԱՑ: ԴԱԿԻԹԻ ՓԻԼԻՍՊՓԱՑԻ, ԵՒ ԱՅԼՈՅ ԻՄԱՍՍԱՍԻՐԱՅ. Ի մովսիսէ ումեմնէ ըստ տառից գասաւորութեան շարակարգեալ».

(բդք. նօսր, բւկ. գրչ. ԽՃԲ=1659).

226բ. Զմեղսամած ազարիայ, փծուն, գրչակս, յիշել մաղթեմ ի տէրու թվին ո՞՞՞ ը ումն. ծրեալ եղեւ:

343բ. Զփծուն գրչակ. ազարիայս յիշել մաղթեմ. զձեղ. թվին ո՞՞՞ ը ումն գրե՞լ եղեւ:

405ա. Փառք ամենաս՝ ը երրորդութե՛ն անբաժանի երեակ և մի անձնաւորութե՛ անզրաւ յաւիտենիւ ամէն: Ով ո՞՞ ը մանկունք եկեղեցւոյ որք հանդիպիք ի սմա կարդալով կամ օրինակելով յիսեսջիք երկնալընթաց ազօթս ձեր զմարկոս արեղայս և ծնողքն իմ զսիմէօն և դունիշափարն զսարգիսն և հոռամսիմէն և կողակիցն իմ զուլչիչակն յիսեսջիք ի միւսանգամ գալըստեանն որ ասէ եկայք օրհնեալք հօր իմոյ ժառանգեցէք յանտրառում յուրախութիւնս ամէն:

թուղթոք ՊԱՀՂՈՍԻ ԱՌԱՔԵԼՈՅ ԵՒ ՄԱՐԳԱՐԷՈՒԹԻՒՆ
ԵՍՍՅԵԱՅ.

(թոր. բոլ. թւկ գրչ. ԶԿէ=1318).

18ա. Զփակակալ ս՝ը եկեղեցեացս զարգիս կը՝ և զծնողսն
իւր և զայլսն ա՝ յիշ ի ք՝

19ա. Զփակակալ ս՝ը եկեղեցեացս զղազար կը՝. յիշ, և զյու-
հաննէս և զմին այլ յո՞ն կը՝ և զծնողսն իւրեանց և զայլսն ա՝մ
և զայլ հոգեոր եղբարքո զմեծ և զփոքր զկենդանիս և զհանգու-
ցեալսն ի ք՝ս և զծնողսն իւրեանց յիշ՝ ի ք՝ս աղաչեմ և դուք
յիշեալ եղիջիք ի ք՝է ա՝յ մերոյ որ է ա՝հեալ յա՝ւ ամէն:

20ա. Զյովսէփ կը՝ և զծնողսն իւր և զեղբարսն և զքեռսն և
զայլսն ա՝ յիշեսջիք ի ք՝ս յ՝ս ընդ նմին և զմեղուցհալ գրիչս և
զայլսն ա՝ աղաչեմ և ա՝մ ձեզ

21բ. Եւ արդ աղաչեմ զյակոր մեղաւոր կը. և փցուն գրիչ
յիշեսջիք յաղաւթս առ ա՝մ և զծնողսն իմ զհայրն իմ մուսաւ և
զմայրն զղալէ և զեղբարսն իմ զմուղալիկ և զյուսէփ և զխաչիկ և
զյովաննէս և զահակալ և զքեռն իմ զոսկի և զշմոն. յիշեսջիք և
զհոգեոր եղբայր իմ և աղգակից զյովսէփ կը՝ և զծնողսն իւր և
և զեղբարսն զմովսէս և զմիսիթար և զքեռսն և զայլսն ա՝. և
ք՝ս ա՝մ առհասարակ ողորմեսցի յիշողացդ և յիշեցելոցս և ա՝
հաւատացելոց ի ք՝ս մեծի փոքրւ առաջնոց և վերջնոց և որ յապա
գալոց են մինչեւ ի կատարած աշխարհիս ամենեցուն ողորմեսցի
ք՝ս ա՝մ և զերկնից արքայութիւն շնորհեսցէ, ամէն:

48ա. զանարժան զծողս և զծնողսն իմ յիշեսջիք ի ք՝ս և ա՝մ
զձեզ:

48բ. Յայսմ վայրի փախստեայ եղեաք ի ս՝ը լեառնդ, ի հար-
կապահանջողացն. և զի ոչ էր հնար փրձանիլ ի ձեռաց նոցա. և
ոչ վ՝ս այնորիկ փախստեայ լինեաք զի գհարկն չտացուք: այլ
տայաք ուրախութ՝ը սրտից զի վ՝ս ք՝ի ածպաշտութեն էր այս:
և զայն մեզ ի պարծանս և է քաւութիւն և ի թողութիւն մեղաց
համարեաք որպէս և է իսկ ճշմարիտ այլ ի համբաւոյ նոցա փախ-
չեաք ի լերինս և ի ծերպս վիմաց, զի իրրե զզազանս անընդելս
յարձակէին ի վ՝րայ մեր և խողխողէին զմեզ: և արդ աղաչեմ որ
յանդորրութեն իցէք և յայլ ժամ յիշեսջիք ի ք՝ս զանարժան
սուտ անուն յակ կը և զյուսէփ կը՝ և զծնողսն մեր և զայլսն
շա և զա հաւատացեալս ք՝ի և դուք յիշ միջ
ամէն:

50ա. Զգծողս և զծնողս իմ յիշեսջիք ի ք՝ս յ՝ս, զի յոյժ ողոր-
մելի եմք:

- 51ա. Զյառել և զծնողսն իմ և զայլսն ամենայն յիշեսջիք ի քոյ յու:
- 53ա. Զանպիտանս յիշեսջիք յաղաւթս ձեր,
- 78բ. զմեղապարտս, և զյովսէփ կ'ը և զծնողսն մեր և զայլսն յիշեսջիք ի տ'ը և ած զծեզ յիշէ:
- 107բ. Զոսկի յիշեսջիք ի տ'ը:
- 133ա. զգծողս յիշէ ի քոյ և զա ազգատոհմն իմ և դուք յիշէ լիջլք ի տ'ը:
- 139բ. Զանարժան կ'ը՝ զյակ և զյովսէփ յիշեսջիք ի քոյ յու, և զծնողսն մեր և զամենայն ազգայինսն մեր, և ած զծեզ յիշէ:
- 150ա. Զանարժան ծառայքս զյակ և զյովսէփ կ'ը յիշեսջիք ի տ'ը ընդ նմին և զյունաննէս կ'ը. և զծնողսն մեր և զեղրարսն և զայլսն ամ, և ած զծեզ յիշէ
- 166բ. Զյակոր միայնակեաց և զյովսէփ միայնակեց և զծնողսն իւրեանց յիշէ ի քոյ ընդ նմին և զգծողս և զնայըն իմ զմովսէս և զմայըն իմ զդալէ և զքեռն իմ զոսկի և զյովսէփ կ'ը և զծնողսն իւր և զա հաւատացեալս յիշէ ի տ'ը և դուք յիշեալ լիջիք ի քէ այ մերոյ որ է աճեալ յաւիտեան:
- 183բ. Յիշեսջիք ի տ'ը զեղրարսն իմ զյովսէփ և զխաչիկ և զյովաննէս և զսահակ և զմիւս զփոխեալն ի քոյ և զքեռն զոսկի և ած զծեզ յիշեսցէ ամէն:
- 185բ. զանարժանքս յիշեսջիք ի քոյ և զծնողսն մեր և զեղրարսն մեր և զքեռսն և զայլսն ամ և դուք յիշեալք եղիջիք ի տ'ը:
- 190ա. Զսարկաւագ կ'ը և զծնողսն և զեղրարսն յիշէ ի քոյ զի սպասաւորհաց զրոցս:
- 196բ. «ի նվաստ ծառայ զաքարայես շատ կարօտիւ ո՞ւ բարի հասցէ վերայդրեալ և պ'ըն եղբայր պետրոսին և ձեր հազ
- 205բ. Զմխիթար միայնակեաց յիշեսջիք ի քոյ:
- 211բ. Զստացող սորա զյովսէփ կ'ը և զյակ և զծնողսն մեր և զեղրարսն և զքեռսն մեր և զայլսն ամ յիշեսջիք ի քոյ աղաչիմ և դուք յիշէ եղիջիք ի քէ:
- 230բ. Քոյ ած ողորմեայ յովսիփայ և յառել և ծնողաց մերոց և առ ազգականաց և առ հաւատացելոց ի քոյ յու:
- 285բ. Զբարսեղս յիշել աղաչիմ:
- 289ա. Զանարժան ծառայքս զյառել և զյովսէփ կ'ը և զծնողսն մեր յիշէ ի քոյ աղաչիմ:
- 294բ. Զյովսէփ հեղիկ կ'ը և զծնողսն իւր և զեղրարսն զմովսէս և զմխիթար և զքեռսն և զայլսն ամ յիշեսջիք ի քոյ ընդ նմին զանարժան ծառայս և զիմսն ամ, և տ'ը հասարակաց ողորմեսցի ձեղ և մեղ և ամ հաւատացելոց ի քոյ յու ամէն:
- 314ա. աւաղ թէ քանի դառն է աւուրքս և քանի փախստեա

և ան կրեցի ի գրելս ի՛ հարկապահանջողաց և յայլանդակ քերման ժամանակիս: զյովսէփ կ՛ը և զանարժան ծառայս և զծնողսն մեր և զայլսն ա՞ յի՛շ ի ք՛ս աղաչեմ. և տ՛ը հասարակաց ողորմեցի ձեզ և մեզ և ա՞ հաւատացելոց. ամէն:

317թ. Զյովսէփ միակեց շինող ս՛ը նշանիս յի՛շ ի ք՛ս և զիւրսն ա՞ յի՛շե:

318թ. Զյակոր գանձակեցի գրիչ յիշեսչիք ի ք՛ս աղաչեմ:

319թ. Փառք միոյ միայնոյ միամնական երբորդութե՞ն. հաւատարապատիւ տ՛ըութեանն, և անեղծ արարչութեանն, ի կենդանեաց անմահ ս՛ը զուարթնոցն, և ի մահկանացուացս հողեղիշնացս, և յանչնչականաց հաստելոց զոյից, վայելչական գոհարանութեամբ, աւրհնութի՞ և երկրապազութիւն յայժմու յաւիտենիս և յապագայ մշտնջենաւորին և յանկէտ յաւիտենին. յաւիտեանս. ամէն: եղիցի եղիցի: որ հասոյց զիս յաւարտ մատենիս ածային տառիցս առաքելոյն պաւոսի և եսայեայ մարգարէի: Արդ յամս վերադիտութե՞ երջանիկ հոգեոր տ՞ն զաքարիայի հայոց զիտապետի, և յառաջնորդութե՞ ս՛ը ուխտիս հոգէկիր վեհիմաստ հովւապետի տ՞ն պետրոսի և նորին յովասափի գրեցաւ տառս ածային ընդ հովանեաւ սրբոյ նշանիս վարագայ յոյժ տառապանաւք և նեղութեամբ. ձեռամբ մեղապարտ և անարժան կրծի յակ. ի թուիս հայկազնեան տումարիս. եւթնհարիւրորդի, վաթմաներորդի, եւթներորդի, յայսմ ամի որում ծփի ամենայն երամք ք՞սափառաց. ի շնչմանէ նետողական ազգին դարբանդաղուլն զանի, փչելով ի նա սատանայ հարկ հրամայեաց առնուլ յամենայն քրիստոնէից վասն հաւատոցն որ ի ք՞ս. և նշան կապոյտ հրամայեաց կարել ի վերայ թիկանց հաւատացելոցս ևս առաւել ի կրաւնաւորացս հարկ առնուին առանց զանի հրամանին: յիտոյ երիցս երանեալ երջանիկ հայրապեան զաքարիայ հետ զանին զնացեալ մինչե ի բարելոն ամ մի ողջոյն և առլիս առեալ ի նմանէ զկրաւնաւորքս և զքահանայսն աղատեաց ի հարկապահանջութենէ: այլ յաշխարհականացն և ի տղայոցն առնուին. որոց զարդիս խաղաղական կենաւք շնորհեցէ նմայ տ՛ը և իւրոցն ամենայն. և զելիցն յիշատակ աւրհնութե՞ ի ք՞ս:

Եւ յայսմ ամի զարունն առին զհարկն, և աշունն զանն մեռաւ. և այլ եկին ոմն անուն աղլալզու, սինթամուր և հասանթամուր ս՛գ՞ճ մարգով և կրկին հարկ առին յոյժ անչափ և ոչ ոք ընդդիմացաւ նոցաւ: և վանորայքս որ աղատ էին զոր ըմբոնեցին անհնարին տանջանաւք չարչարեցին և անչափ գ՞կ առին. մանաւանդ ս՛ը ուխտս մատնեցաւ ի ձեռս նոցա յանկարծակի զաղտաբար եկին յերեկունն և ամեներեան փախեաք և զորս ըմբոնեցին անհնարին տանջեցին որ ոչ կարհմք պատմել և քաղաքի տաճկնին

բազում ինչք տղւին և հաղիւ թափեցին ի ձեռաց նոցա, և այլքս որ փախեաք այլ չիշխեցաք դառնալ ի վանքս զի հանապագ զտիւ և զգիշեր ի խնդիր ելանին մեղ. և մեք ահարեկեալք ի նոցանէ ահիւ և դողութ բ կէաք զցայդ և զցերեկ ի ս՝ը լերինդ ի խորշս և ի ծերպս վիմաց, և նոքա ամեն աւը գային և ղեկեղեաց դոներն և զլցերոյն զամէն բացին և յաւարի տարան զինչ որ գտան: բայց ս՝ը յոհաննիսա դուռն միայն մնաց, վ՝ս զի ճզնազգեաց փակակալս մեր ղազար կ՝ը զահ և զերկիւդ ի բաց եղեալ և յեկեղեցին կացեալ բազում աւուրս այլ ընկերաւք, և ս՝ը նշանն պահաց զնոսա, և ափշեցոյց զաիրտս այլազգեացն որ ոչ մաքառեցան ընդ դուռն երկաթի: Եւ այլ բազում վիշտ և նեղութի՝ և տառապանք կրեցաք յամենայն դիմաց յամարանի և ի ձմերանի փախստեա լինելով և բացաւթեայ կելով ի ս՝ը լերինդ, և այլ դժնդակ նեղութի՝ որ ոչ կարեմք պատմել: և մեք ամէն կրաւնաւորքս, կ՝, աւելի. երիցս երանեալ առաջնորդաւս մերով ս՝ը պե՞ս որ ոչ եթող վարատիլ մի ոք ի մէնջ, որոց զարդիս խաղաղական կենաւք շնորհեսցէ սոցա տ՝ը ա՞ծ միաբան ուխտիւս, և զելիցն յիշատակաւ աւրհնութ՝ը ի ք՝ս:

Եւ մեք բազում ժամանակս զայս նեղութի՝ս կրելով և առաւել քան զսոյնս, և առ սէր ս՝ը նշանիս և ի սա ասլաւինելով ի ս՝ը ուխտէս ոչ հեռացաք. քազաքն և երկիրս ամէն այսր անդը փախեան լուր մարդատատան մնաց, և մեք ի տեղս հաստատուն կացաք վ՝ս ս՝ը նշանի սիրոյս:

Եւ արդ աղաչեմք զամենեսեան զբնակիչ ս՝ը ուխտիս զհոգեոր հարսդ և զեղբարսդ որ յանդորրութե՝ իցէք և յայլժամ յիշեսջիք զայժմու նեղեալքս ի՝ ս՝ը յաղաւթ ձեր և ի՝ մեղսաքաւիչ ս՝ը պատարագն. և առաւել զպատուական առաջնորդս մեր զտ՝ը պետրոս և զտ՝ը սարգիս և զյովասափ, և զտ՝ը աւետիս, և զտ՝ը յովսէփ, և զփակակալս մեր զճգնազգեաց կ՝ը ղազար, և զերկրորդ նորին յոհաննէս քեռորդի տ՝ն պետրոսի, և զստեփաննոս ծերունի, և զայլ հոգեոր հարս և զեղբարս, և զհայրփոխան սարգիս որ բազում վիշտս կրեաց, և զյովաննէս, և զամենեսեան որ ի սմա են բնակեալ զմեծ և զփոքր, և առ հասարակ զա՞ հաւատացեալս յիշեսջիք ի ք՝ս ընդ նոսին հուսկ յետոյ քան զամենեսեան յիշեսջիք ի տ՝ը զյովսէփ կ՝ը. և զմեղապարտ ծառայս յ՝ակ զրիչ և զմեր ծնողնս և զեղբարսն և զքեռսն մեր և զայլ աղգայինսն, զի թերես ողորմեսցի մեղուցելոցս ք՝ս և տ՝ը ա՞ծ առ հասարակ ողորմեսցի ձեզ և մեզ և ա՞մ հաւատացելոց ի նա. ամէն:

Աստանաւը յիշեսջիք ի ք՝ս զհանգուցեալ ննջեցեալս զառաջնորդ ս՝ը ուխտիս զմեծն զտ՝ը պետրոս և երկրորդ նորազկարապետ, և զյովսէփ միայնակեց զանձակեցի որ յաւուրս սորտ

և հրամանաւ և կամաւ նորին զս՝ նշանն ի հիմանէ վերստին շինեալ նորոգեաց. և զյակովը միայնակեաց զոր բաղում զաւրութիւն եցոյց և արար տեղ ի ձեռս նորա, և զնոգնոր հայրն մեր վարդան կ'ը ուսուցիչն իմ, և զթումայ կ'ը, և զգանձակեցի վարդան, և զստեփաննոս անձնապատեցի, և զվարդան և զստեփաննոս միայնակեացք, և զյովսէփ կ'ը և զայլմն առ որ յաւուրս մեր և յառաջ քան զմեղ փոխեցան ի տեղ. յիշեսջիք ի քառ յառ և զմերսն ընդ նոսին, և քառ յիշեցելոցն առ հասարակ ողորմեսցի, ամէն:

Արդ այսմ ածային տառիցս ստացող եղէ ես յակոր անարժան կ'ը յետնեալս ի գործառնութենէ ի՞ համակարգակցաց իմոց, և ձեռս ի զործ արկեալ զրեցի զսա մեծաւ աշխատանաւք և բաղում նեղութիւն կրելով յայլազգեաց: Բայց զրեցաւ սա ի հոակապ և ի հոչակառոր սեր ուխտս վարագայ ընդ հովանեաւ ածընկալ սեր նշանիս, յառաջնորդութեն երիցս երանեալ տեսն պետրոսի և նորին երկրորդի յովասափի, որոց զարդիս խաղաղական կենաւք շնորհեսցէ սոցա միաբան ուխտիւս բարէխնամն ած ծ. և զելիցն յիշատակաւ աւրհնութեր ի քառ Արդ զրեցի զսա յիշատակ ինձ և յովսիփայ կ'ը որ է իմ ազգական որ զթուղթս կոկեաց և այլ ամենայն իրաւք սպասաւորեաց և աւգնական եղեւ զրելոյ սորա առաւել քան զիս. և ի կատարման սորա մանկական տիտաք փոխեցաւ ի՞ քառ վարկնից արքայութիւն շնորհեսցէ նմա տեր ած ընդ ածմ սուրբս: ամէն: վառ զիս զրեցի զսա յիշատակ ինձ և նմա. և ծնողաց մերոց և եղբարց մերոց և քերց մերոց, և այլ մասնաւոր ազգականաց և աշխատողաց ով ոք որ կարդայք կամ աւրինակէք սրտի մտաւք ասացէք թող քառ զյանցանս յա՛կ և յովսիփայ, և ծնողաց և եղբարց և քերցն իւրեանց և զառ ազգականաց համաւրէն և զառ հաւատացելոց և զկարդացողաց և զլողացն, ամէն: շատ փախստական այսր և անդր տատանեցաւ. թէ սխալանք զտանէք կամ գրչի փոփոխութն թողութիւն արարէք և ուղղեցէք:

Բայց աղաչիմ զսրբազան սպասաւորք սեր նշանիս վարագայ զնոգնոր զնարսդ և զեղբարսդ ընդունել զսակաւ աշխատութիւն մեր. և յիշել ի սեր յաղաւթս ձեր զմեղապարտ գրող և զստացող սորա զյա՞կ և զյովսէփ կ'ը, և զծնողսն իմ զմուսաւ և զդալէ և զշմոն, և զեղբարսն իմ զմուղալիկ և զյովսէփ և զիսաչիկ և զյովաննէս և զսահակ, և զքոյրն իմ զոսկի, և զյովսիփայ ծնողսն և զեղբարսն և զքոյրսն և զայլսն ամենայն. և որ այլ աշխատ և աւգնողք եղեն զրելոյ սորա և զառ հաւատացելոց. ասել հայրաբար թող քառ ած զմեղս զրողի սորա և զստացողի և զծնողաց իւրեանց և զեղբարց և զերեց և զայլ ազգականացն և զառ հաւատացելոց: և քառ որդին այլ ազտաեսցէ զձեզ զամենեսեան ի կա-

պահաց մեղաց ձեր ննջեցելովքն հանդերձ և զերկնից արքայութիւնն շնորհեսցէ ձեզ ընդ շա սբս իւր: ամէն:

Ով երկնազումը ա՞ծախումը դասք լուսերամք սրբազանք սպասաւորք ա՞ծընկալ ս՞ը նշանիս վարագայ առաջնորդք և փակակալք և այլ հոգեոր հարք և եղբարք զձեզ աղաչեմ տ՞ը և յերեսս անկեալ մաղթեմ հառաջանաւք և հայցեմ ի սրբութէնէդ ձերս մէ, զի թէ ուր ուրիշք անկանիցիմք ի միտս և ա՞ծ քաղցրացուցէ զկամս սրտից ձերոց յիշել զանարժան ծառայքս զյովսէփ և զգծողս յա՞լ և զմերսն շա ի ս՞ը յաղաւթս ձեր և մեղսաքաւիչ ս՞ը պատարագաւ յիշեսջիք զմեզ. զի յոյժ կարաւտ եմք ողորմութե՞ն ի տ՞է. զի սակաւ մի թողցին մեզ մթերեալ բազմութիւն մեղաց մերոց:

Եւ ք՞ո ա՞ծ յիշողացդ և յիշեցելոցս և համաւրէն ամենայն հաւատացելոց առ հասարակ ողորմեսցի և թողցէ զմեզս ամենեցուն և զերկնից արքայութի՞ն շնորհեսցէ ձեզ ք՞ո ա՞ծ և ընդ ա՞ծ ս՞ը զամենեսցէ զամենեսեան. ամէն: և որք յիշէքդ զմեզ կրկին յիշեալք և աւրհնեալք եղիջիք ի ք՞է ա՞յ մերոյ որ է աւրհնեալ յագոյից յիմանալեաց, և ի զգալեաց, ի մտաւորաց, և համայն ի բոլորից սեռական կենդանեաց, սկզբանց և առ յապա. անդք քան զյաւիտեան. և յաւիտենից յաւիտեանս. ամէն:

321ր. Յիշէ և զքեռորդին իմ զսարգիս կ'ը և զծնողան իւր և զեղբարսն և զքեռսն իւր, և դուք յիշէ լիջիք:

323ա. Փառք ամենաս՞ը երրորդութե՞-, և միա՞ծութե՞-, հաւր և որդոյ և սրբոյ հոգոյն այժմ և:

Դարձեալ յիշեցէք զվերջին նորոգող սուրբ գրոյս, զտէր նիկողայոսն, որ ետ կազմել զմ՞ը տառս յիշատակ հոգւոյ իւրոյ և ա՞մ արեան մերձօրացն, հայրն իւր աղրզուլի և մայրն աջարսիանն որ հանգուցեալ են առ տ՞ր: և ես աղաչեմ զամենեսեանդ որք հանդիպիք սըմա և լի բերանով ա՞ծ ողորմի ասացէք: և ա՞ծ ձեզ ողորմեսցի Ամէն:

Կազմեցաւ ս՞ը գիրքս. պաւզոսի, և եսայի, ձեռամբ սուտանուն, մր՞զը իրիցի ի գեղաքաղաքն ագուլաց, ի դուռն ս՞ը շմաւոնի եկղեցւյ ի թվարերութի՞ն հայկազան տոմարի ո. և ձ՞թ՞ ի կաթողիկոսութի՞ն հայոց տ՞ն փիլիպպոսի: և առաջնորդութի՞ն մերոյ վանից խաչատուր վարդապետին: Ա՞ծ զինքն յերկար ամաւք արասցէ ամէն:

Մեսրոպ վարդ. Մահսուդեանց.